

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 24502

гр. С., 12.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 150 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ

като разглежда докладваното от ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ Гражданско дело № 20221110149019 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на „*****“ ЕООД, седалище и адрес на управление град С., "АДРЕС", адрес за призоваване град С., "АДРЕС" (ищец), действащо като процесуален субституент на „*****“ ЕООД. Ищецът твърди, че през 2021 г. и 2022 г. се е снабдил с четири броя изпълнителни листа срещу „*****“ ЕООД за парични задължения на стойност общо 60 267 лева и 68 стотинки, за които образувал изпълнително дело. В рамките на изпълнителното дело било установено, че дружеството-длъжник разполага с една разплащателна сметка, от запора на вземанията по която била събрана сума в размер на 910 лева и 74 стотинки. От друга страна, било установено също така, че дружеството-длъжник е реализирало продажби на стоки в размер на общо 17 505 лева с ДДС без да има данни за закупуването на стоки и услуги, съответно да е осигурявало работници или служители. Ищецът прави извод, че приходите от продажби не са били изразходвани за дейността на дружеството-длъжник и все още са в касата му, която се държи от ответницата в качеството ѝ на негов управител и едноличен собственик. Поддържа, че ответницата упражнява фактическа власт върху съответните парични суми като управител на дружеството-длъжник и че няма данни да са били установявани липси. Заявява, че съдебният изпълнител запорирал всички вземания на дружеството-длъжник от ответницата за касова наличност, след което е възложил на него (ищеца) да събере запорираното вземане по реда на чл. 510 ГПК на стойност общо 17 505 лева с ДДС. Иска от съда да осъди ответницата да предаде на „*****“ ЕООД чрез ищеца като негов процесуален субституент сумата 17 505 лева, представляваща касова наличност, формирана от продажби, осъществени от „*****“ ЕООД през месец ноември 2021 г., както и да осъди ответницата да заплати на „*****“ ЕООД чрез ищеца като негов процесуален субституент законовата лихва върху тази сума от датата на предявяването на исковата молба до окончателното погасяване на задължението.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от ответницата Е. Д. П., адрес град С., "АДРЕС".

Съдът намира, че настоящото производство е процесуално недопустимо поради липса на правен интерес. Съображенията за това са следните.

По начало в хода на изпълнителното производство няма пречка съдебният изпълнител да възложи в полза на вискателя за събиране вземане на длъжника към трето лице. В тези случаи вискателят събира вземането, като предявява косвен иск с

правно основание чл. 510 ГПК във връзка с чл. 134 ЗЗД срещу третото задължено лице като процесуален субституент на своя пряк длъжник (в сходен смисъл е съдебната практика – определение № 50179 от 20.03.2023 г. на ВКС по т. дело № 2706/2021 г., I т. о.; определение № 85 от 18.02.2022 г. на ВКС по т. дело № 742/2021 г., II т. о.). Според цитираната съдебна практика със запорирането на вземане на длъжника към трето лице запорираното вземане се предназначава за принудително удовлетворяване на вискателя, като се забранява на длъжника под страх на относителна недействителност да се разпорежда с вземането, а на третото задължено лице – да плаща на длъжника. Третото задължено лице може да признае задължението си и да предаде дължимото на съдебния изпълнител съгласно чл. 508 ГПК, а ако не направи това, съдебният изпълнител възлага на кредитора вземането за събиране или вместо плащане на основание чл. 510 ГПК. Установяването дали съществува запорираното и непризнато вземане се извършва в производството по предявения от кредитора (вискателя) суброгаторен иск, като ищецът следва да докаже дали вземането съществува и неговата изискуемост при съобразяване на конкретното облигационно отношение. Вискателят може да се удовлетвори едва след като спорът относно вземането се разреши със сила на пресъдено нещо, като едновременно с това се установи неговата ликвидност и изискуемост.

В конкретния случай се твърди, че съдебният изпълнител е запорирал *„всички вземания за касова наличност“* на дружеството-длъжник от управителя му, но понеже управителят не е предал възложеното за събиране вземане, съдебният изпълнител го е възложил за събиране на ищеца-вискател на основание чл. 510 ГПК. Става въпрос за притезание за предаване на пари (касова наличност) от управителя на дружеството-длъжник. Ищецът изрично уточни, че не става въпрос за отговорност на управителя към дружеството-длъжник за липси. Освен това според текста на исковата молба *„получените плащания от продажби на каса не са разходвани за дейността на дружеството и все още са в касата на дружеството, която се държи от ответника Е. Д. П. в качеството ѝ на управител и едноличен собственик“*. Щом паричните средства се намират все още в касата на дружеството и не са премествани оттам от ответницата, то дружеството-длъжник все още осъществява владение върху тях. Щом то осъществява владение върху тях, то липсва притезание за получаването им от неговия управител. Принудителното изпълнение може да бъде насочено пряко върху паричните средства. Способът за това е принудителното предаване на движими вещи (наличните парични средства са по естеството си движими вещи) по чл. 521 ГПК, които все още се намират у длъжника. За осъществяването на функциите си съдебният изпълнител може да нареди да се отворят сгради и помещения на длъжника, във връзка с което да получи съдействие от държавните учреждения, в това число и полицейските органи (чл. 431, ал. 1 и ал. 2 ГПК). Това е способът, чрез който вискателят следва да се удовлетвори без да бъде воден неоправдан исков процес по чл. 510 ГПК във връзка с чл. 134 ЗЗД за притезание за предаване на налични парични средства, чието съществуване мъчно би могло да се изведе от твърдяното с исковата молба.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че предявеният иск е процесуално недопустим поради липса на правен интерес. При това положение настоящото гражданско производство следва да бъде прекратено. На ответницата не следва да бъдат присъждани разноски, защото тя нито е сторила такива, нито ги претендира.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело № 202211101**49019** по описа на Софийския районен съд, III гражданско отделение, 150-и състав, за **2022 г.**

Определението подлежи на обжалване от с частна жалба пред Софийския градски съд в едноседмичен срок от връчването на преписа.

Служебно изготвени преписи от определението да се връчат на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____